

подъ нась: едно дивно езеро!¹⁾ Да, кръгло до два км. въ диаметъръ, далечко отъ морето и пакъ синьо като него. Търся съ очи: — не, никъде нѣма тръстика, нито водорасли около него. Това е чисто и просто езеро, идеално езеро! Но защо по брѣговете му нѣма ни селце, ни кѫщи, ни каква да е колибка? Чудно, наистина!

Анхиало. Събиране на солта.

Стоя зазяпанъ, а Стоянъ и тукъ се намѣси: „ти, каже, гледай отсреща: тамъ гледай!“ — И посочи отсрещния брѣгъ на залива.

Дотрѣвало ми е да гледамъ още нѣкѫде, щомъ предъ очитѣ ми стои такова чудно езеро, по

¹⁾ Това бѣше соленото езеро при Анхиало. По неговите брѣгове нѣма никѫде сладка вода. Едно време морска соль се добиваше само отъ водите на това езеро.